

Ver. 1

v1c

Gut

f619

Norsk som første språk

De første menneska på mars

Året er 2018 vi befinner oss nå på romstasjonen NASA. Eg er Jørgen, og eg har gått 20 år på astronaut trening. Eg er ein av dei fire astronautane som er blitt utvalgt til ^å reise til Mars. Dei tre andre er Viljar, Torstein og Ivar. I dag er det tre dagar til vi skal reise. Eg har sommarfuglar i magen, ^{eg} både gleder meg og gruar meg.

Etter tre dagar er alt klart. Vi sitter i romskipet som er veldig høg teknologisk. Vi hører ein stemme som seier 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 BANG!!! Eg føler eit gigantisk trykk, og eg blir trykt ned i stolen. Og så plutseleg er eg vektlaus, ^{det} føles fantastisk, ^{eg} spør Torstein kor langt vekke frå jorda vi er, ^{han} seier vi er 300 000 km vekk frå jorda, ^{eg} syntest da var langt, men vi skulle mykje lenger enn da. Vi skulle faktisk sitte i romskipet i heile 2 år, det var lenge det. Men vi hadde jo ^{to} kvarandre og snakke med, og i tillegg hadde vi treningsrom, soverom, kontrollrom til ^å styre romskipet og eit forskningsrom der vi forska på mykje rart.

To år seinare

"Gjør dykke ^å klare til landing, vi landar om ti sekunder". alle satt i stolane sine i kontrollrommet klare til ^å lande, dette var nok det vanskelegaste av alt. Men ^{gjekk} det gikk, vi tok på oss romdraktene og gjekk ut på mars. Det såg ut som ein stor ørken. Det einaste ein kunne sjå var sand så langt auge kunne sjå. Vi gjekk og leita etter tegn på liv eller is. Etter 1 time med leting hadde vi nesten gitt opp, ^{då} då vi såg eit lys, det var ikkje ein stjerne, men kva kunne det elles vere. Vi gjekk mot lyset i ein halv time, ^{då} då vi såg at det var ein menneske liknande skapning. Då vi var 3 meter i frå den ^{prøvde} prøvde vi ^å og snakke med den, og den snakka faktisk norsk. Eg forstod ingenting korleis kunne den snakke norsk? Den sa "kom hit eg må vise dykke noko" vi kom nærmare og ^{følgte} følgte etter den. Då vi plutseleg kom til eit hull i bakken, romvesenet hoppa ned i hullet og vi gjorde det same, ^{det} det var kanskje 100 meter rett ned, men på grunn av at det var så lite tyngdekraft gjorde det ikkje vondt då vi traff bakken. Då sa Viljar "korleis skal vi komme oss tilbake? vi kan jo ikkje hoppe 100 meter rett opp." Dette forstod ^{eg} eg var eit problem, men eg sa ingenting om ^å for då ville dei andre bli sure på meg, for

det var jo eg som sa vi kunne hoppe ned. Vi følgde ein tunnel, då vi kom til ein by som var heilt utruleg. bilane fløy, bussane kjørte av seg sjølv osv. Alt var heilt utrolig. Vi fulgte etter romvesenet helt til vi kom til ein stor bygning hvor det var eit stort skilt. Hvor da sto MSAZ. Romvesenet sa vi skulle gå inn rett gjennom glasset. Det hørtas jo ganske dumt ut, men vi gjorde det og vi kom rett gjennom glasset. Eg var heilt sjokka korleis er det mulig tenkte eg. Men det som var på innsiden var mye mere utroleig, det var litt som NASA bare mye kulare. Torstein tok opp eit kamera og begynte og ta bilder, det same gjorde Viljar, men eg gjekk bare rundt i rommet og såg på alle tinga og utstyret som var der. De hadde drops som gjorde slik at du kunne klare deg 24 timar utan oksygen, de hadde også krympe stråler som de brukte på satellittane, de sendte ut slik at vi frå NASA ikkje fekk auge på dei. Dette var nemleg Mars sitt NASA bare mykje kulare, romvesenet som viste oss vei sa "Eg er bilbo eg er sjefen her på MSAZ. Då eg såg dåkke komme gjekk eg ut får og prøve og få kontakt med dåkke. Vi har nemleg venta lenge på dykk frå Jorda, vi har holdt auge med dykk frå avstand, men på grunn av at vi ikkje tåler tyngdekraft har vi aldri reist dit. Det eg egentlig ville sei er at dere jord menneske kan godt busette dere her, vi ser nemleg at dere har problemer med miljøet der, men vis det blir for ille kan dere dra hit. Bare ta så mykje utstyr dere vil, og eg ønskjer dere lykke til tilbake. Dere kan dra i denne maskinen, den fører direkte til jorda på 2 sekunder, vi skal ta godt vare på romskipet deres til dere kommer tilbake." Viljar og Torstein gikk med på og reise i maskinen, og vi fylte sekkene våre med utstyr. Vi gjekk inn i maskinen, og såg på mens bilbo trykket på noen knapper og det føltes som om vi ble dratt gjennom ein liten vannslange, og akkurat når eg ikkje orka meir var vi på jorda. Der ble vi møtt med jubel, heile 2 år for tidlig. Vi viste bildene, og alt det andre vi hadde tatt med til sjefen i NAS. Dette var meir enn han hadde forventa, og han ga oss 1 milliard dollar kvar for vårt heltemot og vi ble alle 3 verdensberømte. 10 år senere flyttet de første menneska på mars og ingen av disse tinga hadde skjedd hadde det ikkje vert for Jørgen, Viljar og Torstein.

+ Spannande forteljing!
+ God oppbyggjing, og snitt.

✶ kor er war?

△ Vi må få vekh alle bokmålsord.
△ Litt avsnitt, så hadde det vore enklare å lese.
A og/å